

Downloaded via the EU tax law app / web

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

8. května 2019(*)

„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Fiktivní plnění – Nemožnost odpočtu daně – Povinnost vystavitele faktury uhradit DPH, která je v ní uvedena – Pokuta, jejíž výše odpovídá částce neoprávněně odečtené DPH – Služitelnost se zásadou neutrality DPH a zásadou proporcionality“

Ve věci C-712/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Commissione tributaria regionale di Roma (regionální daňový soud v Lombardii, Itálie) ze dne 9. října 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 20. prosince 2017, v řízení

EN.SA. Srl

proti

Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení J.-C. Bonichot (zpravodaj), předseda senátu, C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen a M. Safjan, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s M. Capolupem a G. De Bellisem, avvocati dello Stato,

– za Evropskou komisi N. Gossement a F. Tomat, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 17. ledna 2019,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. v. st. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi EN.SA. Srl a Agenzia delle

Entrate – Direzione Regionale della Lombardia (orgán daňové správy – regionální ředitelství pro Lombardii, Itálie) (dále jen „orgán daňové správy“) ve věci dodatečného vyměření daní této společnosti, které představuje zvýšení dlužné daně z přidané hodnoty (DPH) spolu s úroky a sankcemi.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 63 směrnice o DPH stanoví:

„Zdanitelné plnění je uskutečeno a daňová povinnost vzniká dodáním zboží nebo poskytnutím služby.“

4 Článek 167 této směrnice stanoví:

„Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpotitelné daně.“

5 Článek 168 uvedené směrnice stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpotět od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

a) DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;

[...]

6 Článek 203 též směrnice stanoví:

„Daň z přidané hodnoty je povinna odvést každá osoba, která uvede tuto daň na fakturu.“

7 Článek 273 směrnice o DPH stanoví:

„Členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překročováním hranic.

Možnost stanovená v prvním pododstavci nemůže být využita k ukládání dodatečných fakturačních povinností nad povinnosti stanovené v kapitole 3.“

Italské právo

8 Decreto del Presidente della Repubblica n. 633 – Istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto (nařízení prezidenta republiky č. 633 o zavedení a úpravě daně z přidané hodnoty) ze dne 26. října 1972, ve znění použitelném na spor v převodním řízení (dále jen „DPR č. 633/1972“), stanoví v čl. 17 odst. 1:

„K dani jsou povinné osoby uskutečňující převody zboží a poskytující služby podléhající dani; tuto daň musí odvést do státního rozpočtu souhrnně za všechna uskutečňovaná plnění po odpotu upraveném v článku 19, a to způsobem a za podmínek stanovených v hlavě II.“

9 §lánek 19 odst. 1 DPR ?. 633/1972 zní:

„Za ú?elem ur?ení dlužné dan? podle ?l. 17 odst. 1 nebo p?eplatku na dani podle ?l. 30 odst. 2 lze od dan? týkající se skute?ných pln?ní ode?íst da?, kterou osoba povinná k dani zaplatila nebo má zaplatit, ?i da?, která na ni byla p?enesena v rámci vyrovnání ve vztahu k dovezenému zboží a službám nebo zboží a službám, které osoba povinná k dani nabyla v rámci své podnikatelské, um?lecké nebo odborné ?innosti. Nárok na odpo?et dan? z koupeného nebo dovezeného zboží a služeb vzniká v okamžiku vzniku da?ové povinnosti a m?že být uplatn?n nejpozd?ji v da?ovém p?iznání podaném za druhý rok následující po roce, v n?mž nárok na odpo?et vznikl, a za podmínek existujících v dob?, kdy vznikl samotný nárok.“

10 §lánek 21 DPR ?. 633/1972 zní:

„Je-li vystavena faktura za neexistující pln?ní nebo je-li ?ástka na faktu?e a da? za pln?ní vyšší než skute?ná ?ástka, musí být da? odvedena z celé ?ástky uvedené na faktu?e.“

11 §lánek 6 odst. 6 Decreto legislativo n. 471 (legislativní na?ízení ?. 471) ze dne 18. prosince 1997, ve zn?ní použitelném v dob? rozhodné z hlediska skutkového stavu v?ci v p?vodním ?ízení, stanovil:

„Tomu, kdo protiprávn? odpo?ítá da?, která byla nebo má být zaplácena nebo která na n?j byla p?enesena, bude uložena správní sankce ve výši ?ástky provedeného odpo?tu.“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žná otázka

12 EN.SA. je italskou spole?ností, která vyrábí a distribuuje elekt?inu. Orgán da?ové správy provedl opravu da?ových p?iznání spole?nosti EN.SA. za da?ové roky 2009 a 2010. Tento orgán zamítl na základ? ?látku 19 DPR ?. 633/1972 odpo?et DPH z nákup? elektrické energie, které považoval z d?vodu absence skute?ného p?edání energie za fiktivní a uložil spole?nosti EN.SA. na základ? ?l. 6 odst. 6 legislativního na?ízení uvedeného v bod? 11 tohoto rozsudku pokutu ve výši neoprávn?n? odpo?tené DPH.

13 Orgán da?ové správy naopak nekonstatoval, že EN.SA. porušila povinnost odvést dlužnou DPH za každé ze svých pln?ní spo?ívajících v prodeji elekt?iny.

14 Tato jednotlivá pln?ní tvo?í podle názoru tohoto orgánu sou?ást koloto?ového mechanismu prodeje stejného množství energie za stejnou cenu mezi spole?nostmi stejné skupiny. Uvedený orgán má za to, že tato pln?ní byla skute?na pouze proto, aby skupina Green Network mohla vykázat vyšší ?ástky v ú?etnictví za ú?elem získání bankovních úv?r?.

15 Orgán da?ové správy vydal v??i spole?nosti EN.SA dva opravné da?ové vým?ry, z nichž každý odpovídal zvýšení dlužné DPH spolu s úroky a pokutou, a to ve výši 47 618 491 eur za rok 2009 a 22 001 078 eur za rok 2010.

16 EN.SA. podala proti t?mto vým?r?m žaloby u Commissione tributaria provinciale di Milano (da?ový soud provincie Miláno, Itálie), který je zamítl. Tato spole?nost pak proti rozsudku uvedeného soudu podala odvolání u Commissione tributaria regionale di Lombardia (regionální da?ový soud v Lombardii, Itálie).

17 P?edkládající soud poukazuje na skute?nost, že pln?ní spo?ívající ve fiktivním prodeji elekt?iny dot?ená ve v?ci v p?vodním ?ízení nep?inesla jejich ú?astník?m v d?sledku kruhovitosti t?chto pln?ní a neexistující ztráty p?íjm? pro státní rozpo?et žádné da?ové výhody. Uvedený soud se táže, zda je u fiktivních pln?ní v projednávaném p?ípad? v souladu s unijními právními

zásadami, aby byla hospodářskému subjektu uložena povinnost nést DPH. Vzhledem k tomu, že nedošlo k daňovému úniku, má předkládající soud za to, že musí převážít zásada daňové neutrality a že odepření odpotů řádně odvedené DPH a uložení dodatečné pokuty ve výši neoprávněně odeřtené DPH nejsou primárně porušení práva, které spoříválo ve vystavování faktur za fiktivní plnění.

18 Za těchto podmínek se Commissione tributaria regionale di Lombardia (regionální daňový soud v Lombardii, Itálie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je vnitrostátní právní úprava vyplývající z uplatnění řlánku 19 (Odpotet) a řl. 21 odst. 7 (Fakturování plnění) [DPR ř. 633/1972] a řl. 6 odst. 6 decreto legislativo n. 471 (legislativní nařizení ř. 471) ze dne 18. prosince 1997 (Porušení povinností v souvislosti s účetními záznamy, evidencí a identifikací plnění) v souladu s unijními zásadami v oblasti [DPH] vytýčenými judikaturou [Soudního dvora] v případě plnění považovaných za fiktivní, která nezpřsobila škodu státnímu rozpořtu ani nepřinesla daňové zvýhodnění osobě povinné k dani, pokud souřasně uplatnění těchto vnitrostátních předpisů vede:

- a) ke kaskádové neodpořitatelnosti daně z nákupu zaplacené nabyvatelem, a to u každého sporného plnění, které se týká téhož daňového subjektu a téhož daňového základu;
- b) k uložení daně z odpovídajících paralelních plnění (prodej), jeř jsou rovněž považována za fiktivní, kterou musí uhradit poskytovatel (a je vylouřeno vrácení řástek zaplacených bez právního řvodu);
- c) k uložení pokuty ve výši odpovídající řástce daně, která je považována za neodpořitatelnou.“

K předběžné otázce

19 Přestože předkládající soud omezil své otázky z formálního hlediska na výklad „unijních právních zásad v oblasti DPH vytýčených judikaturou Soudního dvora“, přičemž zmínil zejména zásady proporcionality a neutrality, nebrání tato okolnost Soudnímu dvoru, aby předkládajícímu soudu poskytl všechny prvky výkladu unijního práva, které mohou být užitečné pro rozhodnutí ve věci, která mu byla předložena, bez ohledu na to, zda je tento soud ve svých otázkách zmínil. V tomto ohledu je na Soudním dvoru, aby ze všech poznatků předložených předkládajícím soudem, zejména z odřvodnění předkládacího rozhodnutí, vytýčil ty prvky unijního práva, které je s přihlednutím k předmětu sporu v řvodním řízení třeba vyložit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. řijna 2018, L.E.G.O., Cř242/17, EU:C:2018:804, bod 43; ze dne 7. února 2019, Escribano Vindel, Cř49/18, EU:C:2019:106, bod 32, a ze dne 12. února 2019, TC, Cř492/18 PPU, EU:C:2019:108, bod 37).

K prvním dvěma řástem otázky

20 Podstatou prvních dvou řástí otázky předkládajícího soudu je, zda v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v řvodním řízení, v níř fiktivní prodeje elektřiny uskutečněné kolotořovým zpřsobem mezi stejnými hospodářskými subjekty a za stejné řásky nezpřsobily ztráty daňových přijmů, musí být smřrnice o DPH vykládána v tom smyslu, ře brání vnitrostátní právní úpravě, která vylouřuje odpotet DPH zaplacené za fiktivní plnění a zároveň ukládá osobám, které uvedou DPH na fakturu, odřvést tuto daň vřetně daně za fiktivní plnění.

21 Úvodem je nutno poznamenat, ře obě výře uvedená pravidla vnitrostátního práva odrážejí přřslušná ustanovení smřrnice o DPH.

- 22 Zaprvé neodpožitelnost DPH za fiktivní plnění vyplývá z článku 168 této směrnice.
- 23 Z tohoto článku totiž vyplývá, že osoba povinná k dani může odpočet DPH za zboží a služby, které používá pro účely svých zdaněných plnění. Jinými slovy nárok na odpočet DPH, která zatížila pořízení zboží nebo služeb na vstupu, předpokládá, že náklady vynaložené na takové pořízení jsou součástí složek tvořících cenu plnění zdanitelných na výstupu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2012, Portugal Telecom, C-496/11, EU:C:2012:557, bod 36).
- 24 V případě, že je však nabytí zboží nebo služby fiktivní, nemůže mít žádný vztah k plněním osoby povinné k dani, která podléhá dani na výstupu. Pokud tedy nedošlo ke skutečnému dodání zboží nebo poskytnutí služby, nemohl vzniknout žádný nárok na odpočet (rozsudek ze dne 27. června 2018, SGI a Valérieane, C-459/17 a C-460/17, EU:C:2018:501, bod 36).
- 25 Mechanismu DPH je tedy vlastní, že fiktivní plnění nemůže založit nárok na odpočet této daně.
- 26 Z druhé je v článku 203 směrnice o DPH výslovně obsažena povinnost každé osoby, která uvede DPH na fakturu, tuto daň odvést. V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že DPH uvedenou na fakturu dluží vystavitel této faktury, a to i v případě, že nebylo uskutečeno žádné zdanitelné plnění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 31. ledna 2013, Stroytrans, C-642/11, EU:C:2013:54, bod 38).
- 27 Obě výše uvedená pravidla se v zásadě nepoužijí na stejný hospodářský subjekt. Dlužníkem DPH uvedenou na fakturu je její vystavitel, kdežto neodpožitelnost DPH zaplacené za fiktivní plnění lze uplatnit vůči adresátovi této faktury.
- 28 Ve zvláštní situaci dotčené ve věci v původním řízení se však požadavky stanovené v článcích 168 a 203 směrnice o DPH vztahují společně na tentýž hospodářský subjekt. Stejná množství elektřiny byla totiž kolotočově mezi společnostmi stejné skupiny znovu za stejnou cenu fiktivně prodána, a to tak, že ji tyto společnosti prodaly a za stejnou cenu znovu nakoupily. Každý subjekt byl tedy vystavitelem faktury uvádějící částku DPH a zároveň adresátem jiné faktury související s nabytím stejného množství elektřiny za stejnou cenu a uvádějící stejnou částku DPH. EN.SA. byla tedy jakožto vystavitelka faktury a na základě pravidla uvedeného v článku 203 směrnice o DPH povinna odvést do státního rozpočtu částku DPH, která v ní byla uvedena. Naopak vzhledem k fiktivní povaze dotčených plnění nebylo této společnosti v souladu s požadavkem plynoucím z článku 168 této směrnice umožněno odpočítat daň ve stejné výši obsaženou na fakturu, jejímž byla adresátem z titulu zpětného nákupu elektřiny.
- 29 Z těchto důvodů se předkládající soud táže, zda společně uplatnění těchto požadavků, které vyplývá z vnitrostátního práva a bylo převzato ze směrnice o DPH, na hospodářský subjekt, který se nachází v takové situaci, jako je situace společnosti EN.SA., porušuje zásadu neutrality DPH.
- 30 Je pravda, že cílem mechanismu odpočtu DPH, který je upraven v článcích 167 a následně směrnice o DPH, je zcela sejmout z podnikatele zatížení DPH, která je splatná nebo byla zaplacená v rámci všech jeho ekonomických činností, pokud podléhají DPH. Společný systém DPH tak zajišťuje dokonalou neutralitu daňové zátěže všech ekonomických činností za podmínky, že tyto činnosti samy v zásadě podléhají DPH (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. října 2009, NCC Construction Danmark, C-174/08, EU:C:2009:669, bod 27, a ze dne 22. prosince 2010, RBS Deutschland Holdings, C-277/09, EU:C:2010:810, bod 38).
- 31 Cílem uznaným a podporovaným směrnicí DPH je nicméně rovněž boj proti daňovým

únikem, vyhýbání se daňovým povinnostem a případným zneužitím (rozsudek ze dne 31. ledna 2013, Stroy trans, C-642/11, EU:C:2013:54, bod 46). V zásadě přitom není zcela vyloučeno nebezpečí ztráty daňových příjmů, dokud příjemce faktury, na které je bezdůvodně uvedena DPH, může tuto fakturu stále použít pro uplatnění odpočtu této daně (rozsudek ze dne 31. ledna 2013, Stroy trans, C-642/11, EU:C:2013:54, bod 31).

32 V tomto ohledu je cílem povinnosti stanovené v článku 203 této směrnice vyloučit nebezpečí ztráty daňových příjmů, které může vzniknout z nároku na odpočet daně (rozsudek ze dne 31. ledna 2013, Stroy trans, C-642/11, EU:C:2013:54, bod 32).

33 Na základě zásady proporcionality však nemůže uvedená povinnost překročit meze toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle a zejména mít za následek nadměrné narušení zásady neutrality DPH. Za takové situace, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, v níž fiktivní povaha plnění brání odpočitatelnosti daně, je dodržení zásady daňové neutrality zajištěno možností – kterou mají upravit členské státy – opravit jakoukoliv bezdůvodně naúčtovanou daň, pokud vystavitel faktury prokáže dobrou víru nebo pokud tento vystavitel včas zcela odstranil nebezpečí ztráty daňových příjmů (rozsudek ze dne 31. ledna 2013, Stroy trans, C-642/11, EU:C:2013:54, bod 43).

34 V projednávaném případě plyne z vysvětlení poskytnutých předkládajícím soudem Soudnímu dvoru, že EN.SA. vřdom vystavila faktury, které neodpovídají žádnému skutečnému plnění. Za těchto okolností se tato společnost nemůže dovolávat dobré víry. Na druhé straně, jak dále uvedl předkládající soud, fiktivní prodeje elektřiny mezi dotčenými společnostmi nevedly k žádné ztrátě rozpočtových příjmů. Jak uvedla generální advokátka v bodě 47 svého stanoviska, vyplývá to ze skutečnosti, že zúčastněné společnosti řádně odvedly DPH za své prodeje elektřiny a že vzhledem k tomu, že následně znovu nakoupily stejná množství elektřiny za stejnou cenu, odečetly částku DPH, která je totožná s částkou, kterou odvedly.

35 Za takových okolností vyplývá z bodu 33 tohoto rozsudku, že směrnice o DPH vykládaná ve světle zásad neutrality a proporcionality ukládá členským státům, aby umožnily vystaviteli faktury za fiktivní plnění požadovat vrácení daně obsažené na této faktuře, kterou měl povinnost odvést, pokud včas zcela zamezil riziku ztráty daňových příjmů.

36 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba na první dvě části položené otázky odpovědět tak, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, v níž fiktivní prodeje elektřiny skutečné kolotočové zpřesobem mezi stejnými hospodářskými subjekty a za stejné částky nezpřesobily ztráty daňových příjmů, musí být směrnice o DPH ve světle zásad neutrality a proporcionality vykládaná v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která vylučuje odpočet DPH zaplacené za fiktivní plnění a zároveň ukládá osobám, které uvedou DPH na faktuře, odvést tuto daňovou daně za fiktivní plnění, za podmínky, že vnitrostátní právo umožňuje opravit daňový dluh plynoucí z této povinnosti, pokud vystavitel uvedené faktury, který nejednal v dobré víře, včas zcela zamezil riziku ztráty daňových příjmů, což musí ověřit předkládající soud.

Ke třetí části otázky

37 Podstatou třetí části otázky předkládajícího soudu je, zda zásada proporcionality musí být vykládaná v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, brání pravidlu vnitrostátního práva, na jehož základě je protiprávní odpočet DPH sankcionován pokutou ve výši provedeného odpočtu.

38 Podle článku 273 směrnice DPH mají členské státy možnost přijmout opatření s cílem zajistit správný výběr DPH a předcházet daňovým únikům. Zejména neexistují-li v této souvislosti

ustanovení unijního práva, mají členské státy pravomoc zvolit si sankce, které považují za vhodné v případě nedodržení podmínek stanovených unijními právními předpisy k výkonu práva na odpočet DPH (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. září 2016, Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691, bod 41, a ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 59, jakož i citovaná judikatura).

39 Členské státy však musí při výkonu své pravomoci dodržovat unijní právo a jeho obecné zásady, zejména zásady proporcionality a neutrality DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 59 a citovaná judikatura). Takové sankce tedy nesmějí jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů uvedených v článku 273 směrnice o DPH, ani zpochybnit neutralitu této daně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2015, Salomie a Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, bod 62).

40 Zprv je třeba k posouzení, zda je sankce v souladu se zásadou proporcionality, zohlednit zejména povahu a závažnost protiprávního jednání, za které má být tato sankce uložena, jakož i pravidla pro určení výše této sankce (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 60 a citovaná judikatura).

41 V této souvislosti je třeba uvést, že v projednávaném případě vnitrostátní právo stanoví za účelem zajištění správného výběru DPH a zamezení daňovým únikům uložení pokuty, jejíž částka není vypočtena v závislosti na výši daňového dluhu osoby povinné k dani, ale odpovídá částce daně, kterou tato osoba neoprávněně odečetla. Jelikož se totiž daňový dluh osoby povinné k DPH rovná rozdílu mezi daní dlužnou za zboží a služby poskytnuté na výstupu a odpočitatelnou daní za zboží a služby nabyté na vstupu, neodpovídá částka neoprávněně odpočtené daně nezbytně tomuto dluhu.

42 Tak je tomu především ve sporu v původním řízení. Jak uvedla generální advokátka v bodě 63 svého stanoviska, EN.SA. fiktivně nakoupila a prodala stejná množství elektřiny za stejnou cenu, takže za tuto plnění nevznikl žádný dluh na DPH. Pokuta odpovídající 100 % částky bezdánové odpočtené daně na vstupu, která byla uložena bez zohlednění skutečnosti, že stejná částka byla pravidelně odváděna na výstupu a že tedy státnímu rozpočtu nevznikla žádná ztráta daňových příjmů, představuje za této situace sankci nepřiměřenou cíli, který sleduje.

43 Z druhé v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, brání použití takové sankce, jako je sankce upravená vnitrostátním právem, rovněž zásada neutrality DPH. V takové situaci, jak bylo uvedeno v bodě 33 tohoto rozsudku, je totiž dodržení zásady neutrality DPH zajištěno možností, kterou mají upravit členské státy, a která spoívá v opravě jakékoliv bezdánové naúčtované daně, pokud vystavitel faktury prokáže dobrou víru nebo pokud vás zcela odstranil riziko ztráty daňových příjmů.

44 Jak přitom uvedla generální advokátka v bodě 57 svého stanoviska, uložení pokuty ve výši 100 % částky bezdánové odpočtené daně máí možnost opravit daňový dluh, který vznikl na základě článku 203 směrnice o DPH. Ažkoli může být tento dluh opraven z důvodu neexistence rizika ztráty daňových příjmů, částka ve výši bezdánové odpočtené daně zůstává dlužná z titulu této pokuty.

45 Na této část položené otázky je tedy třeba odpovědět tak, že zásady proporcionality a neutrality DPH musí být vykládány v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, brání pravidlu vnitrostátního práva, na jehož základě je protiprávní odpočet DPH sankcionován pokutou ve výši provedeného odpočtu.

K nákladům řízení

46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **V takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v povodním řízení, v níž fiktivní prodeje elektřiny uskutečněné kolotočovým způsobem mezi stejnými hospodářskými subjekty a za stejné částky nezpůsobily ztráty daňových příjmů, musí být směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládána ve světle zásad neutrality a proporcionality v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která vylučuje odpout daně z přidané hodnoty (DPH) zaplacené za fiktivní plnění a zároveň ukládá osobám, které uvedou DPH na fakturu, odvést tuto daň včetně daně za fiktivní plnění, za podmínky, že vnitrostátní právo umožňuje opravit daňový dluh plynoucí z této povinnosti, pokud vystavitel uvedené faktury, který nejednal v dobré víře, včas zcela zamezil riziku ztráty daňových příjmů, což musí ověřit předkládající soud.**
- 2) **Zásady proporcionality a neutrality daně z přidané hodnoty (DPH) musí být vykládány v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v povodním řízení, brání pravidlu vnitrostátního práva, na jehož základě je protiprávní odpout DPH sankcionován pokutou ve výši provedeného odpoutu.**

Podpisy

*Jednací jazyk: itaština